

[Indenrigsministeren.]

Fibiger har hele Terminologien i Orden paa dette Omraade: Det er det farligste af alle denne farlige Regerings Forslag, her foreligger. Trustloven er Socialisering, Jordlovene er Ekspropriation, men det, her foreligger, er ret beset Konfiskation af Ejendomsretten. Naar man sidder og hører det ærede Medlem komme med denne Straale, undres man jo noget over, at netop en Mand som det ærede Medlem Hr. Fibiger, som man skulde synes efter hele hans Naturel maatte være imod Overdrivelse, som man skulde tro nærere Anskuelser, der gjorde, at han vilde være særlig paa-passelig med ikke at sige noget, som ikke er sandt, kan skrue sig op i saadanne Højder.

Ved nærmere Eftertanke maa man dog sige sig selv, at der er intet at undres over; vil man være med paa den Side, maa man give sit Bidrag til Koret, ellers bliver man slaæet ud; men det er jo Sandheden, at aldrig er der her i Danmark sket virkelig store Fremskridt, uden at Raabet om Konfiskation og Ophævelse af Ejendomsretten har gjaldet over Landet. Det har sin særlige Forklaring deri, at der er visse Medborgere, som det nuværende Samfund har tildelt visse Monopolrettigheder, og disse Monopolrettigheder, som de hidtil har haft, forveksler de med den egentlige sande Ejendomsret, der har sin Rod i Arbejdets Frembringelser.

Maa jeg til Slut som Eksempel paa denne særlige Opfattelse af Begrebet Ejendomsret nævne et Par Eksempler. Jeg saa for faa Dage siden en meget kendt Mand med alle Tegn paa Afsky anvende i en Artikel i et københavnsk Blad netop disse Udtryk: Socialisering, Konfiskation om Regeringens Politik paa dette Omraade. Da jeg læste det, kunde jeg ikke lade være med at tænke paa, at netop denne Mand i Københavns Nærhed har liggende saadan noget som 20 Tdr. Land paa Spekulation. Det kan ses af Forhandlingerne om Elektrificering af Københavns Nærtrafik, at der utvivlsomt vil komme til at ligge en Station i Nærheden af disse Jorder; ingen kan drage i Tvivl, at det vil medføre en Stigning i Værdien af de paagældende Jorder paa lavt regnet $1\frac{1}{2}$ à 2 Kr. pr. m², og det vil igen sige en Indkassering paa eet Brædt af mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for den paagældende Mand. Han er utvivlsomt i sin Sjæls Inderste oprørt over, at Regeringen foreslaar en Ejendomsbeskatning, der gør, at han maa afgive en rimelig Del af denne ufortjente Gevinst, medens til Gengæld

Byrderne lettes for alle, der skal bygge og grunde nye Hjem i den Kommune, hvor denne Ejendom er beliggende.

Eller et andet Tilfælde. Jeg erindrer en Mand, der i hele denne Ejendomsskattediskussion i sin Tid var blandt de fremmest til at fordømme Beskatningsprincipper som dem, bl. a. dette Lovforslag, og det Lovforslag, vi i Morgen kommer til at behandle, hviler paa. Den paagældende Mand har ikke langt fra København en Gaard, der i sin Tid er erhvervet nogenlunde til Landbrugsjords Værdi, oprindelig var den, tror jeg, paa 9 Tdr. Hartkorn, senere er der solgt Grunde fra for 260 000 Kr.; $\frac{2}{3}$ af Gaarden er tilbage, og Ejendommen er nu vurderet til 210 000 Kr. Denne Mand kan ikke forstaa Ejendomsbegrebet paa anden Maade end, at det er det skammeligste Indgreb i hans velerhvervede Rettigheder, naar Samfundet kommer og siger: det dér har du virkelig ikke leveret Arbejde for; det er Befolkningens Vækst, Samfundets Udvikling, der gør, at du paa en Gang kan stryge en saa kolossal Gevinst; derfor har Samfundet den moralske Ret til at kræve tilbage af den Værdiforøgelse, der her er sket.

Naar man staar overfor at skulle værne den Slags Ting, forstaaer man jo ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Fibiger og det ærede Medlem Hr. Pinholt i Gaar var dybt nede ved Tanken, om en Husmandovre i Jylland virkelig skulde faa en eller to Kroners Skatteforhøjelse. Jeg tror ikke, man maa vente sig nogen Succes, naar nu alle Landets Gods-ejere kommer til Husmændene for at forklare dem, at nu er det virkelig nødvendigt, at Godsejerne griber ind for at værne Husmændenes velerhvervede Rettigheder og mobiliserer dem til Kamp mod Lovforslaget her. Derfor lyder disse Raab om Konfiskation, om Ejendomsrettens Ophævelse, o. s. v. helt muntert i mine Øren. De er Udtryk for, at den nuværende Regering paa dette Omraade omtrent har berørt det Sted, der skulde berøres. Dette Forslag betyder ikke, at den virkelige sande Ejendomsret er i Fare, men at man foretager en Skatteomlægning, der bringer Ejendomsbegrebet noget mere i Overensstemmelse med de almindelige Moralbegreber, der bør være gældende i et Samfund.

Jeg vil trods alt nære Haab om, at et Forslag som nærværende — det være sig med større eller mindre Ændringer — vil kunne gennemføres i Rigsdagen. Om alle Enkeltheder i det er jeg overmaade for-handlingsvillig; men det endelige Resultat, der maa komme ud af det, maa være et saa-